

ČERVEN

TROJJEDINÉ TAJEMSTVÍ

Poslední den a poslední neděle minulého měsíce května jsme prožívali slavnost Nejsvětější Trojice. Je to slavnost, která následuje po slavnosti seslání Ducha svatého. Před tímto završením velikonoční doby padesátý den po slavnosti Kristova vzkříšení jsme zaměřovali pozornost na druhou Božskou osobu Ježíše Krista v jeho výkupném díle. Nejsvětější Trojice je pak kompletní slavení všech tří Božských osob v jediném Bohu. Byl tím vyrovnán dluh pozornosti vůči první osobě Boha Otce? Setkal jsem se s názorem jednoho nebo možná i více věřících, podle něhož chybí slavnost první Božské osoby a církev by se o to měla postarat.

Je však opravdu třeba něco takového uskutečnit? Souvisí to s úctou k jednotlivým Božským osobám. Máme se pouštět do soutěže v této oblasti? Porovnávat míru této úcty a její rozvrstvení v duchovním a liturgickém životě? Církev učí, že uctívání každé osoby Nejsvětější Trojice zvlášť je zároveň uctíváním celé Trojice jednoho Boha. Když se třeba přisuzuje Bohu Otci dílo stvoření, Synu dílo Vykoupení a Duchu svatému dílo posvěcení, nejde o izolované působení jednotlivých Božských osob, ale všechny tři zůstávají ve vzájemném spojení.

Snad nám trochu napoví jako příklad model tří tónů v jednom akordu. Zaznívá na věži našeho kostela sv. Jana Nepomuckého v Košířích. Zvony tam jsou naladěny do durového akordu C dur. Jednotlivé tóny jsou C – E – G. Je to kvintakord, protože mezi základním tónem C a nejvyšším tónem G je interval kvinty. Vynecháme-li kterýkoliv tón tohoto akordu, přestává být akordem a stává se pouhým dvojjzvukem nebo při vynechání dvou tónů pouhým tónem. Nepřipomíná nám to něco z povahy Boží Trojice?

V bohaté biografii Christopha Wolffa o Johannu Sebastianu Bachovi najdeme zajímavou úvahu o tomto akordu v souvislosti se začátkem Bachova Temperovaného klavíru. „V něm je poprvé v dějinách hudby použito úplné spektrum 24 tónin a nově definována tonální harmonie, překračující hranice tradičního hexachordového systému. A co je ještě důležitější, tento akord C dur symbolizuje dogma o Nejsvětější Trojici. Neexistuje jiná kombinace tónů, která by mohla reprezentovat *trias perfectionis et similitudinis* (trojzvuk dokonalosti a podobnosti (Bohu), abstraktní „obraz božské dokonalosti“ a zároveň zásadní identitu Tvůrce a univerza tak, jak to činí přirozený trojzvuk – slyšitelně a věrohodně.“ (str. 324-325)

Sledujme však sepětí tří Božských osob, jak nám je zpřítomňuje Písmo v několika případech. V tajemství Kristova vtělení přichází na svět do lůna Panny Marie Syn Boží, kterého posílá Bůh Otec v moci a síle Ducha sv., který Marii zastínil a z něhož je počat.

Při křtu Pána Ježíše v Jordáně zaznívá Otcův hlas: „Toto je můj milovaný Syn“ a zjevuje svou přítomnost Duch svatý v podobě holubice.

Na hoře proměnění znovu zaznívá Otcův hlas: „Toto je můj milovaný Syn“ a Duch svatý tam jistě také nechyběl, i když není o něm žádná zpráva, dá se jistě předpokládat přítomností oblaku. Ke zjevení oblaku poznamenává papež Benedikt XVI. v knize Ježíš Nazaretský toto vysvětlení:

„Posvátný oblak, šechina, je znamením přítomnosti samotného Boha. Oblak nad stanem setkávání naznačoval, že Bůh je přítomen. Ježíš je posvátný stan – nad ním se drží oblak Boží přítomnosti a z něj „zastiňuje“ i ostatní. Opakuje se tu scéna Ježíšova křtu, kdy z oblaku sám Otec vyhlásil Ježíšovo synovství: „Ty jsi můj milovaný Syn, v tobě mám zalíbení.“ (str. 218)

Kristovy výroky zvláště v Janově evangeliu vypovídají naprosto jedinečně a výlučně o vztahu Syna s Otcem a Duchem svatým ve smyslu rovnosti všech tří osob v božství. Když Ježíš tvrdí, že Otec je větší než On, myslí tím svou lidskou přirozenost. Filipovi říká: „*Kdo viděl mě, viděl Otce.*“

Dále říká: „*Což nevěříš, že já jsem v Otci a že Otec je ve mně? Slova, která vám říkám, neříkám sám ze sebe, ale Otec, který ve mně přebývá, koná své skutky.*“ (Jan 14,9-10)

Dále slibuje dar Ducha svatého: „*Ale Utěšitel, Duch svatý, kterého Otec pošle v mém jménu, ten vás všemu naučí a připomene vám vše, co jsem vám řekl.*“ (Jan 14, 26).

Je však důležité, abychom vnímali přítomnost Nejsvětější Trojice ve svém svátostném životě. Ve znamení kříže, kdy jej vyznáváme a k němu se hlásíme, v tajemství svátostného křtu, kdy jsme byli vtaženi do účasti na jeho životě. Ve svátostném rozhřešení ve jménu tří osob, v Eucharistii, kde se na oltáři zpřítomňuje Boží Syn seslaný Otcem v Duchu svatém.

O působení Ducha sv. v eucharistickém tajemství se zmiňuje Raniero Cantalamessa ve své knize Eucharistie – naše posvěcení: „Eucharistie dovršuje tuto řadu zázračných zásahů. Duch svatý vnikne o Velikonocích do hrobu, dotkne se Ježíšova bezduchého těla a vzkřísí ho. V eucharistii tento zázrak opakuje. Sestoupí na chléb a víno, mrtvé prvky, a dá jim život. Udělá z nich živé tělo a živou krev Spasitele. Opravdu, jak říkal sám Ježíš, když mluvil o eucharistii, *co dává život, je Duch*“ (Jana 6,63).

Nezapomínejme také na určitý model Nejsvětější Trojice, kterým je rodina ve spojení otce, matky a dětí. Může čerpat z tohoto zdroje jednoty, lásky a souladu.

Sláva Otci i Synu i Duchu svatému, jako byla na počátku nyní i vždycky a na věky věků. Amen.

Hexachord : hudební pojem označující šestitónovou řadu, nejčastěji odpovídající prvním šesti tónům durové stupnice (s půltónem mezi 3. a 4. stupněm mi/fa)

P. L.

LITURGICKÝ KALENDÁŘ

červen 2026

1.	pondělí	Památka sv. Justina, mučedníka
2.	úterý	Sv. Marcelina a Petra, mučedníků
3.	středa	Památka sv. Karla Lwangy a druhů, mučedníků
4.	čtvrtek	Slavnost TĚLA A KRVE PÁNĚ- doporučený svátek
5.	pátek	Památka sv. Bonifáce, biskupa a mučedníka
6.	sobota	Slavnost sv. Norberta, biskupa, zakladatele premonstrátského řádu
7.	NEDĚLE	10. neděle v mezidobí
9.	úterý	Sv. Efréma, jáhna a učitele církve
11.	čtvrtek	Památka sv. Barnabáše, apoštola
12.	pátek	Slavnost NEJSVĚTĚJŠÍHO SRDCE JEŽÍŠOVA
13.	sobota	Památka Neposkvrněného Srdce Panny Marie
14.	NEDĚLE	11. neděle v mezidobí
15.	pondělí	Sv. Víta, mučedníka
19.	pátek	Sv. Jana Nepomuckého Neumanna, biskupa
21.	NEDĚLE	12. neděle v mezidobí
22.	pondělí	Sv. Jana Fishera, biskupa, a Tomáše Mora, mučedníků
24.	středa	Slavnost NAROZENÍ SVATÉHO JANA KŘTITELE
27.	sobota	Sv. Cyrila Alexandrijského, biskupa a učitele církve
28.	NEDĚLE	13. neděle v mezidobí
29.	pondělí	Slavnost SV. PETRA A PAVLA, APOŠTOLŮ – doporučený svátek
30.	úterý	Svatých prvomučedníků římských

PRVNÍ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ

V neděli 7. června přijme při mši sv. v kostele Nejsvětější Trojice poprvé Pána Ježíše v eucharistii *František Karlovský*. Vyprošujme mu hojnost Boží milosti a vytrvalost ve víře.

SLAVNOST TĚLA A KRVE PÁNĚ

Slavení svátku Těla a Krve Páně se přesouvá **ze čtvrtka 4. na neděli 7. června**. Liturgický průvod s adoracemi u oltářů bude v kostele sv. Jana Nepomuckého.

FARNÍ RADA

V **pátek 12. června** bude setkání farní rady.

POUTNÍ VÝPRAVA

Farní pouť do Milevska a Sepekova se uskuteční **v sobotu 13. června**. Odjezd od kostela je v 8.00. Mše sv. bude slavena v Milevsku, proto se večerní mše sv. v kostele sv. Jana Nepomuckého nekoná. Návrat se předpokládá do 19. hodiny.

BIBLICKÉ KATECHEZE

Biblické katecheze s výkladem žalmů budou pokračovat **v sobotu po večerních bohoslužbách** u sv. Jana Nepomuckého.

KONEC ŠKOLNÍHO ROKU

Děkovná mše sv. za uplynulý školní rok 2025/26 bude slavena **ve čtvrtek 18. června**. Po ní bude následovat farní táborák. Všichni farníci jsou srdečně zváni.

NOC KOSTELŮ

Moc děkujeme všem, kteří jakýmkoliv způsobem přispěli k realizaci Noci kostelů v naší farnosti v tomto roce.

Přinášení obětních darů

Když v neděli nebo na velké svátky přicházejí děti k oltáři a některé z nich nesou obětní dary a ostatní jdou s prázdnýma rukama, není tento rozdíl podstatný. Dětem je třeba i prostřednictvím rodičů vysvětlit, co je v tomto úkonu nejdůležitější. Je to přinášení Bohu sebe sama, kdy se také každé z dětí stává darem pro Boha a spojuje se s Kristovým darem. Přináší na oltář i své radosti – dobré známky ve škole, pomoc rodičům a sourozencům, radost z pěkné hry nebo také svoje neúspěchy a starosti o druhé i věci, které má na srdci.

Nový koberec

Díky štědrosti manželů Pallových byl do kostela sv. Jana Nepomuckého instalován nový červený koberec.

Srdečné díky a Pán Bůh odplatí!

Vděční košířští farníci

Rozloučení s Václavem Fundou (1957 - 2026)

Ve středu 13. května v den památky Panny Marie Fatimské a před sobotní poutní slavností našeho kostela sv. Jana Nepomuckého jsme se při mši sv. rozloučili s naším milujícím a milovaným manželem, tatínkem, dědečkem a věrným farníkem Ing. Václavem Fundou.

V srdce ponese jeho usměvavou tvář, ve které se zračilo jeho upřímné a radostné srdce. S vroucností žil pro svou rodinu přirozenou i duchovní ve společenství naší farnosti. Obětavě zastával pravidelně službu kostelníka a ministranta v košířských kostelích. Dokázal také využít své technické dovednosti, když bylo třeba něco opravit. Rád také putoval na různá posvátná místa. Jeho pozemská pouť sice skončila, ale jeho příklad autentického křesťanského života pro nás pokračuje. Přejeme mu radost z patření na Kristovu tvář.

„Nebudete-li jako děti, nevejdete do nebeského království.“

„Je-li pravda, že mnozí, sotva vyšli ze země, už jsou kalnými pramenky a kal se mísí s prvním zurčením, je naopak mnoho jiných, kteří mají tuto průzračnost, tento jas, nad nímž se sklonila svatá tvář Kristova, aby v nich zanechala svůj otisk.“ (*Francois Mauriac: Život Ježíšův*)

P. Lohelius

Bylo to před 58 lety, přesněji v roce 1968, kdy se mnozí v tehdejší Československu nadechli. Mezi takové patřilo i skautské hnutí. Tak se stalo, že do jednoho skautského oddílu v Praze, ve kterém byla většina chlapců z křesťanského prostředí přišel z vinohradské farnosti Božského srdce páně jedenáctiletý kluk jménem Václav Funda. Dnes už je s podivem, že mezi dvaceti členy skautského společenství byl Václav jediný levák. Tato odlišnost se samozřejmě stala základem jeho skautské přezdívky. Tak se u táborových ohňů z Václava stal Levoručka. Jak se všichni blížili k patnácti letům svého věku byla přezdívka Levoručka

měněna na Levoruk, Levotlap až k ustálenému Levo. Již jako skaut byl Václav mezi ostatními znám svojí nekonfliktností a jemu charakteristickou skromností. Nikdo z tehdejších spoluskautů si nepamatujeme na nějaký konflikt, či rozepří ve které by Levoručka figuroval. Tyto vlastnosti jej provázely celý život. Zrovna tak byl celý život znám svojí láskou k přírodě. Jeho láska k přírodě nebyla jenom nějaký společenský postoj, jak to u mnohých vidíme dnes. Jeho vztah k přírodě, to byl hluboký respekt k Božímu dílu, k Bohu stvořiteli. Na první pohled je s podivem, že vzhledem k zájmu o přírodu vystudoval skrz naskrz technický obor, elektrotechniku. Ale elektřina se svými zákonitostmi je přece také součástí přírody.

Jednou z cest Václavovy duchovní formace se stalo hnutí Focoláre, ve kterém jeho členové na základě Božího sdělení obsaženého v evangeliích usilují o trvalý dialog mezi jednotlivci, národy a kulturami. I zde byl Václav v budování vzájemného dialogu vždy velkým přínosem.

Při vzpomínce na Václava musíme připomenout, že spolu s Marií měli úžasnou rodinu, která mu umožnila dožít svoje pozemské bytí uprostřed svých blízkých. Všem vám za to patří hluboká úcta i poděkování. Jeho charakteristický zvonivý smích ho neopouštěl ani v letech, kdy už bojoval s nemocí.

Kdybych měl Václava charakterizovat jednou větou, řeknu: Václav Funda, to byl člověk bez falešnosti.

I jednou přijde náš čas vstoupit do té jiné dimenze a pokud tam chceme žít v Boží náruči, pak zde bud'me Václavem.

13. květen 2026

Petr Burgr